

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 7C/109/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912207100
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Borošková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2013:5912207100.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudkyňou JUDr. Jankou Dankovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, jej menom advokát a konateľ Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti odporcovi: SLOVENSKÁ REPUBLIKA, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Odporcovi **s a n e p r i z n á v a** náhrada trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajšom súde dňa 27.09.2012 si navrhovateľ uplatnil právo voči odporcovi na zaplatenie sumy 125.- eur z titulu majetkovej škody a sumy 330.- eur z titulu nemajetkovej ujmy, pričom v odôvodnení svojho návrhu uviedol, že navrhovateľ ako oprávnený subjekt navrhol zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXX dlžníčkou /povinnou/ H., exekučné konanie bolo vedené pod spisovou zn. EX 5934/2010. Okresný súd v Ružomberku vydal súdnému exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie zo dňa 30.09.2010.

Napriek tomu, že vec ním prerokovávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, exekučný súd nerozhodol o návrhu o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom a prijal ju na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonnej lehote 15 dní. V danom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi a nevydať poverenie v zákonnej lehote. Okresný súd a jeho nečinnosť nie je ničím ospravedliteľná, nakoľko počas daného obdobia nevykonával vo veci úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodený v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal /základný účel práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR/. Poškodený sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Navrhovateľ z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne: navrhovateľovi vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne plynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Poškodený vynaložil v tomto období

na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému 70.- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40.- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15.- eur, celkove vynaložil poškodený vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období uplynutej medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej výlučne vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu márne sumu 125.- eur a táto suma by ho nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú lehotu, navrhovateľ si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie vecí a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky / spôsobené v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu/ sumu 330,- eur, za 6 mesiacov, pričom uskutočnil výpočet nároku alikvotným pomerom 55.- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu /na základe aplikácie Ústavného súdu 660.- eur za rok: 12 mesiacov rovná sa 55.- eur za mesiac/ a upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 187 dní. Rozhodovanie o udelení poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prerokovanie vecí v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané ustanovením § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Náhradu nemajetkovej ujmy navrhovateľ vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a poukázal na ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy: neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu /resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času/ vyvolala u navrhovateľa /resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti/ a u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, neistoty, nespravodlivosti a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je všeobecný súd povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Poukázal na nálezy Ústavného súdu SR týkajúce sa primeranosti požadovanej výšky finančného zadosťučinenia vo veci porušovania práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ v zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, do podania žaloby odporca nereagoval.

Odporca v písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 15.07.2013 žiadal návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., s poukázaním na nedostatky podaného návrhu spôsobujúce zmatečnosť podania, týkajúce sa procesných podmienok konania, a to najmä: v návrhu nie je uvedená spisová značka príslušného exekučného konania, ktoré je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd majúce význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti odporca namieta, že navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz preukazujúci existenciu exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď. Navrhovateľ uviedol časť dôkazov /odkazuje na exekučný spis/, v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Tvrdenie navrhovateľa, že nemá vedomosť o spisovej značke predmetného exekučného konania má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia a odporca navrhuje aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 OSP. Z podania navrhovateľa nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody a neoznačenie

spisovej značky exekučného konania /v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradného postupu zo strany exekučného súdu/ bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd Slovenskej republiky odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu /rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, spis. zn. IV.ÚS 366/2012, spis. zn. IV. ÚS 374/2012/. Nie je jasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko nie zrejmé či si navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej dobe. Čo sa týka prieťahov v konaní, navrhovateľ neuviedol kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu a odporca má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany odporcu, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti /t. z. či využil účinné právne prostriedky nápravy na urýchlenie konania/. Dňa 27.09.2012 bol okresnému súdu doručený návrh, je zrejmé, že ho navrhovateľ nepodal až po uplynutí 6 mesiacov a teda ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Ministerstvo spravodlivosti SR adresoval navrhovateľovi po doručení žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody výzvy na doplnenie žiadosti, avšak navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie žiadal. Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán príslušný podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný nepovažoval.

Uznesením č. k. 10NcC/188/2013 Krajský súd v Žiline rozhodol tak, že sudkyňa Okresného súdu Ružomberok JUDr. Janka Danková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodnutia vec, aktuálne vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 7C/109/2012.

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5Co/460/2013-90 zo dňa 7.10.2013, právoplatným a vykonateľným dňa 17.10.2013 potvrdil uznesenie č. k. 7C/109/2012-42 zo dňa 08.08.2013, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O.s.p., súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 26.11.2013 v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom sa neospravedlnili z neúčasti na pojednávaní ani nepožiadali o odročenie z dôležitého dôvodu a v neprítomnosti odporcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané.

V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj s obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu /spisová zn. 4Er/384/2010/, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 24.06.2010 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd Ružomberok vydal dňa 30.09.2010 pod č. 5508 012358 * poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na vykonanie vyššie uvedenej exekúcie.

Podľa § 106 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví. Právo na náhradu škody spôsobenú niektorým trestným činom korupcie podľa osobitného zákona sa premlčí za tri roky odo dňa nadobudnutia právoplatnosti odsudzujúceho rozhodnutia súdu o spáchaní niektorého trestného činu korupcie, najneskôr za desať rokov odo dňa spáchania tohto trestného činu.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci, a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky. Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a zmene niektorých zákonov, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, účinného od 01.06.2010, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d).. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1 písm. c), ods. 2 z.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov¹⁶⁾ na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Súd sa prednostne zaoberal odporcom vznesenou námietkou premlčania a konštatoval, že nemá opodstatnenie, nakoľko ak navrhovateľovi mala vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcom vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí 15 - dňovej lehoty /premlčacia lehota/, táto začína plynúť od prvého dňa po uplynutí zákonnej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a uplynie po troch rokoch od tohto dňa, k čomu však nedošlo, pretože žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená tunajšiemu súdu dňa 24.06.2010, pričom tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 30.09.2010, ktoré bolo doručené oprávnenému prostredníctvom právneho zástupcu, ktorým bol oprávnený v exekučnom konaní právne zastúpený dňa 08.10.2010 pričom je zrejmé, že oprávnený ako účastník exekučného konania zastúpený právnym zástupcom mal v exekučnom spise k dispozícii informácie o škode, ktorá mu vznikla tým, že súd podľa tvrdenia oprávneného nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v zákonnej lehote do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie už dňom 01.10.2010, t.j. dňom nasledujúcim po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ zastúpený právnym zástupcom

doručil na tunajší súd návrh dňa 27.09.2012, pričom súd poukazuje že predmetný návrhu bol doručený tunajšiemu súdu včas z čoho vyplýva nedôvodnosť vnesenej námietky premlčania.

Súd na základe vykonaného dokazovania zistil z listinných dôkazov, z písomných tvrdení a písomných vyjadrení navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa a odporcu, nasledovný skutkový a právny stav veci a má za preukázané:

Dňa 24.06.2010 doručil tunajšiemu súdu súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd vyzval /dňa 15.07.2010/ Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, aby zaslali spisový materiál SR 00119/10, následne po doručení CD s fotokópiami predmetných písomností dňa 13.09.2010 súd vydal dňa 30.09.2010 poverenie číslo: 5508 012358*, ktorým poveril JUDr. Rudolfa Krutého, súdneho exekútora, so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava vykonaním exekúcie na základe vykonateľného rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave číslo konania SR 00119/10 zo dňa 02.03.2010. Dňa 19.08.2011 Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS doručilo tunajšiemu súdu návrh na vylúčenie exekútora a zastavenie exekúcie, a súdny exekútor /dňa 26.09.2011/ doručil súdu stanovisko, splnenie povinnosti podľa § 30 ods. 3 Exekučného poriadku, že bol pred začiatkom výkonu exekučnej činnosti radovým zamestnancom spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., a vyjadril sa k námietke zaujatosti voči nemu.

Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci. Pre vznik zodpovednosti štátu za spôsobenú škodu orgánom verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne / nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou/.

Súd konajúci o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní pre prípad, ak by tieto boli konštatované predsedníčkou súdu alebo Ústavným súdom SR. Súd nepovažuje za preukázanú existenciu prieťahov v exekučnom konaní, a ak ide o materiálnu škodu vo výške 125.- eur a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur, s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak alebo nie je iná právna skutočnosť. Navrhovateľom uvádzané paušálne sumy sú nesprávne a účelové, skutočnú škodu je nevyhnutné dokázať listinami a skutočnosťami preukazujúcimi požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísl'ovaniu škody zo strany navrhovateľa.

Navrhovateľ nepreukázal nárok na vznik nemajetkovej ujmy, keď s poukazom na judikatúru Ústavného súdu SR je potrebné uviesť, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany Ústavného súdu.

Súd neuznal domáhanie sa nahradenia nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 330,- eur predstavujúci pomernú výšku k čiastke 660.- eur za rok prieťahov /suma, ktorú v niektorých nálezhoch priznal Ústavný súd SR/, navrhovateľ poukázal na viacero nálezhov Ústavného súdu SR, v ktorých rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy, avšak poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu /pritom prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je nesprávna úvaha/.

U právnických osôb a fyzických osôb je vznik nemajetkovej ujmy odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. S poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky /sp. zn. 30 Cdo/675/2011/ odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo a taktiež "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov" nebol zo strany navrhovateľa žiadnymi listinnými dôkazmi preukázaný a ani to, akým spôsobom uvedená situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa". Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka /pri formovaní záveru potrebuje priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch/ je potrebné zohľadniť a s

prihliadnutím na charakter podnikateľskej činnosti považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi / navrhovateľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu/, keďže uplatnená škoda mala vzniknúť pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite. V tejto súvislosti súd konštatoval, že nebola preukázaná existencia príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

V prerokováanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 330,- eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o návrhu oprávneného v exekučnom konaní v zákonom stanovenej lehote. Vyššie citované ustanovenie zákona nedefinuje pojem nesprávneho úradného postupu. Nesprávnym úradným postupom je porušovanie povinností pri uskutočňovaní úkonov v konaní, najmä jeho nesprávne vykonanie alebo vykonanie bez splnenia zákonných podmienok a nesprávnym úradným postupom je aj opomenutie urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, a aj nevydanie rozhodnutia je nesprávnym úradným postupom.

Z obsahu spisu vyplýva, že Okresný súd Ružomberok poverenie nevydal v 15 - dňovej zákonnej lehote na vydanie poverenia - návrh na vydanie poverenia bol doručený dňa 24.06.2010, poverenie bolo vydané dňa 30.09.2010, avšak zároveň súd poukazuje na skutočnosť, že v predmetnom konaní exekučného súdu postupoval súd v zmysle platnej legislatívy /§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku/ účinnnej v čase podania návrhu na vydanie poverenia, keď preskúmaval žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a samotný exekučný titul, rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom dňa 02.03.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.03.2010 a vykonateľnosť dňa 25.03.2010, keď k uvedenému preskúmaniu bolo nevyhnutné vyžiadať si od Stáleho rozhodcovského súdu Zmluvu vystavenú dňa 27.05.2009, Všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru a zmenku vystavenú dňa 27.05.2009. Po doručení požadovaných listín od Stáleho rozhodcovského súdu dňa 13.09.2010 a po ich preskúmaní tunajší súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie dňa 30.09.2010, t.j. v čase 17 dní od doručenia požadovaných dokladov, a to CD s fotokópiami predmetných písomností. Súd má jednoznačne preukázané, že plynulo konal a bez zbytočných prieťahov pri dodržaní zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 v spojení s § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku platného a účinného v čase doručenia žiadosti o vydanie poverenia pre súdneho exekútora, pričom nevydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote zapríčinil samotný navrhovateľ, ktorý v pozícii oprávneného v exekučnom konaní sa domáhal výkonu exekučného titulu, ktorý v znení v akom sa ho domáhal nebol v súlade so zákonom.

Okresný súd Ružomberok neporušil povinnosti pri uskutočnení jednotlivých úkonov v konaní, postupoval správne a v súlade so zákonnými podmienkami, t.j. preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a samotný exekučný titul rozsudok vydaný Stálym rozhodcovským súdom dňa 02.03.2010, pričom neopomenul urobiť úkon /poverenie bolo vydané/ po doručení požadovaných dokladov, a to CD s fotokópiami predmetných písomností tunajšiemu súdu /t.j. po odstránení objektívnej prekážky vyplývajúcej zo zákonnej úpravy platnej a účinnnej v čase konania exekučného súdu, na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie/.

Zákon č. 514/2003 Z.z. taxatívne vymedzuje podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody pri ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci: nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou. Nebol preukázaný vznik škody a nesprávny úradný postup / existencia prieťahov konaní/, ako podmienky sine qua non úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody.

V súlade s vyššie uvedeným mal súd za to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti navrhovateľa konal v predmetnej veci priebežne bez zbytočných prieťahov, súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup /existenciu prieťahov v exekučnom konaní/ ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, a z uvedeného dôvodu súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu konania vo výške, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 OSP, ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Predpokladom na to, aby boli účastníkovi priznané všetky trovy konania (§ 137 OSP), ktoré v konaní účelne vynaložil, je ich riadne vyčíslenie v lehote stanovenej zákonom, v uvedenom prípade je to v lehote do troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozsudku. Vyčíslenie trov musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzvať na splnenie tejto povinnosti. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ v uvedenej lehote trovy konania nevyčísli, keď tieto neboli súdu predložené, pričom rozsudok bol vyhlásený dňa 26.11.2013, súd postupoval podľa § 151 ods. 2 OSP.

Z obsahu súdneho spisu nezistil žiadne trovy, ktoré by bolo možné odporcovi priznať na náhradu, v dôsledku toho súd nebol viazaný výrokom o prisúdení náhrady trov konania odporcovi v rozsudku, tak ako ho verejne vyhlásil dňa 26.11.2013, a preto odporcovi v písomnom vyhotovení rozsudku náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 OSP/ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha /§ 205 ods. 1 OSP/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci /§ 205 ods. 2 OSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie /§ 205 ods. 3 OSP/.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona /§ 251 ods. 1 OSP/.